

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА
Број: ...-...-.../...-...
Дана: 01.12.2017. године
Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства, састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије и Гордане Вељовић и Цвете Кајевић Грубишић, чланова комисије, са записничарем Мајом Станковић, након спроведеног дисциплинског поступка затвореног за јавност у предмету против судије Основног суда у ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 14.09.2017.године, због дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 7 и 9 Закона о судијама, завршеног дана 01.12.2017.године, у присуству заменика Дисциплинског тужиоца, Марије Аранђеловић Јуреше, а у одсуству судије АА, донела је и истог дана јавно објавила

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 14.09.2017.године, против судије Основног суда у ...у, АА, рођеног ... године у ..., од оца ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ... улица ... број ... и

ОГЛАШАВА СЕ ОДГОВОРНИМ

Због тога што је у периоду од 15.06.2015.године до 20.05.2016.године, поступајући као судија Основног суда у ... у извршном предмету истог суда Ив.../... (стари број Ив.../...), неоправдано одуговлачио поступак тако што није одлучио о приговору извршног дужника који је изјављен дана 26.03.2015.године на решење о

извршењу 5Ив.../... од 16.03.2015.године, којим је усвојен предлог за извршење извршног повериоца „У...“ АД Београд против извршног дужника ББ из ..., у року који закон захтева, већ је тек дана 20.05.2016.године решењем Ив.../..., усвојио приговор извршног дужника и раније донето решење о извршењу истог суда Ив.../... од 16.03.2015.године ставио ван снаге у делу у коме је одређено извршење и укинуо све спроведене радње, на који начин је одуговлачио поступак одлучивања по приговору извршног дужника јер је од дана његовог изјављивања, 26.03.2015.године, па до тренутка одлучивања, 20.05.2016.године, протекао дужи временски период,

- чиме је извршио дисциплински прекршај неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама,

па му Комисија применом наведеног законског прописа и на основу члана 91 Закона о судијама и члана 34 став 1 тачка 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова ИЗРИЧЕ дисциплинску санкцију

ЈАВНУ ОПОМЕНУ.

Образложење

Дисциплински тужилац Високог савета судства је дана 14.09.2016.године поднео предлог за вођење дисциплинског поступка против судије Основног суда у ..., АА, због дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 7 и 9 Закона о судијама. Након спроведеног дисциплинског поступка на рочишту за дисциплинску расправу у завршној речи заменик Дисциплинског тужиоца, Марија Аранђеловић Јуреша, је остала при поднетом предлогу за вођење дисциплинског поступка и предложила изрицање одговарајуће дисциплинске санкције.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу у одсуству уредно позваног судије АА, који свој изостанак није оправдао, на основу члана 30 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, на коме је, на предлог Дисциплинског тужиоца, извршила увид у службену белешку Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 30.03.2017.године и фотокопију списка основног суда у ... Ив.../... (ранији број Ив.../...), увид у изјашњење судије Основног суда у ..., АА од 15.05.2017.године и лични лист судије, на предлог судије против кога се води дисциплински поступак

извршила је увид у извод из АВП система за предмете Ив.../... и Ив.../... и увид у поднесак извршног повериоца од 30.06.2015.године, а по службеној дужности, на основу члана 31 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, Дисциплинска комисија је прибавила, а потом извршила увид у списе предмета Основног суда у ... Ив.../..., извештај о раду судија извршног одељења за 2015 и 2016.годину и изјашњење председника Основног суда у ... из дописа Су V-...-.../... од 15.11.2017. године.

Судија против кога се води дисциплински поступак, АА се изјаснио писаним путем пред Дисциплинским тужиоцем дана 15.05.2017.године, пред Дисциплинском комисијом дана 20.10.2017.године и непосредно на рочишту за дисциплинску расправу одржаном дана 3.11.2017.године, при чему се детаљно изјаснио о кретању извршног предмета којим је био задужен, што је идентично стању у списима предмета Ив.../... (стари број Ив.../...). Појаснио је да је дана 26.03.2015.године извршни дужник лично приступио у суд и дао му на увид поднесак у коме је навео да је добио предлог за извршење, али на коме није писало да је усвојен, нити је било поуке о правном леку, па у том тренутку није могао на несумњив начин да се утврди да ли је извршни дужник уредно примио предлог за извршење заједно са датумом извршења решења, 16.03.2015.године, иако је у списима постојала повратница од 18.03.2015.године, а који подаци се налазе на посебном одштампаном обрасцу који се спаја са предлогом за извршење, са којих разлога је истог дана уручио непосредно извршном дужнику предлог за извршење, заједно са поменутиим обрасцем, у коме су били датум доношења решења, 16.03.2015.године, износ одмерених трошкова поступка, ознака броја предмета и правна поука. Из садржине тог поднеска, који је извршни дужник истог дана доставио суду, несумњиво произилази да је у питању приговор против решења о извршењу од 16.03.2015.године, јер је тражио да се исто решење стави ван снаге и навео да је непокретности из Листа непокретности број ... КО Бранешци отуђио 5.04.2013.године, а да никада није био власник имовине из листова непокретности У.бр... КО Трипкова и бр... КО Семегњево. Решење од 16.03.2015.године није могло постати правноснажно док се не одлучи по благовремено изјављеном приговору извршног дужника. Извршном повериоцу је доставио приговор, који је исти примио 30.03.2015.године, што је суд утврдио тек 22.05.2015.године после расписане потражнице, на који начин је извршни поверилац несумњиво знао да је извршни дужник изјавио приговор и да о том приговору суд није одлучио, што га није спречило да издејствује клаузулу правноснажности, при чему судија ни на који начин није учествовао у утврђивању и стављању клаузуле правноснажности, већ су то без његовог знања учинили у извршној писарници. Наставио је да даље поступа у поступку са пуним уверењем да решење од 16.03.2015.године није правноснажно, па је зато од СКН Чајетина тражио достављање извештаја да ли је извршни дужник са ЈМБГ ... иста особа која је означена као власник имовине у листовима непокретности број ... КО Трипкова и број ... КО Семегњево, а што је предложио извршни поверилац у свом поднеску од 26.06.2015.године. Из извештаја СКН Чајетина од 21.07.2015.године произилази да се са сигурношћу није

могло утврдити да ли је извршни дужник, са поменутиим ЈМБГ, исто лице које се воде као власник непокретности у катастарском оперативном и са истим именом, презименом, именом оца, али без ЈМБГ и са уписом без правног основа. Пошто решење од 16.03.2015.године није било правноснажно то није могло бити ни достављено СКН Чајетина са клаузулом правноснажности ради уписа одговарајуће забележбе.

Пошто је извршни дужник благовремено изјавио приговор, донео је решење 20.05.2016.године којим је усвојен приговор извршног дужника, стављено ван снаге решење од 16.03.2015.године и укинуте спроведене радње и одлучено да се поступак настави као поводом приговора против платног налога. Ово стога што је извршни дужник „по његовом мишљењу“ у приговору истакао чињенице које могу бити расправљане само у парничном, а не у извршном поступку. Предмет Ив.бр.../... је преведен из уписника „Ив“ у уписник „П“, па се Основни суд у ... решењем П.бр.../... од 13.06.2016.године огласио стварно ненадлежним за поступање, укинуо у целости решење од 16.03.2015.године и по правноснажности тог решења списе предмета доставио Вишем суду у ..., као стварно и месно надлежном, на даљи поступак, да би на рочишту пред Вишим судом у ...одржаном дана 18.10.2016.године, извршни поверилац као доказ приложио решење о извршењу са клаузулом правноснажности, због чега је решењем тог суда П.бр.../... од 26.10.2016.године обустављен парнични поступак и наложено да се даљи поступак спроведе по правилима извршног поступка пред Основним судом у Пошто је извршни поверилац поднеском од 8.02.2017.године тражио да се поступак извршење настави пред јавним извршитељем Миланом Лојаничићем из ..., решењем 5Ив.бр.../... (нова ознака предмета) од 13.02.2017.године, стављено је ван снаге решење од 20.05.2016.године, обустављено пред судом извршење одређено решењем од 16.03.2015.године и по правноснажности одлучено да спровођење извршења може прихватити јавни извршитељ. У конкретном случају поступао је у свему са важећим ЗИО и својим судијским уверењем.

У писаном изјашњењу предатом Дисциплинској комисији, судија против кога се води дисциплински поступак је додао да Дисциплински тужилац није навео конкретне радње које би упућивале на очигледно некоректно поступање према учесницима у поступку, те да извршни поверилац у току поступка није приговарао у том смислу, нити има притужби на његов рад, у свим предузетим извршним радњама које су текле у континуитету без неоправданог застоја, уредно су обавештавани и извршни поверилац и извршни дужник, на који начин је омогућено изјашњење о тим предузетим радњама. Једини разлог за неспровођење извршења продајом непокретности који поступак је трајао 1 годину 1 месец и 8 дана, јер се није могло да несумњиво утврдити да је извршни дужник власник предметних непокретности, па се није могла дозволити продаја непокретности које нису у својини извршног дужника. Не може се говорити о одуговлачењу поступка од стране суда пошто извршни поверилац није пружио доказе, што му је била законска обавеза, да је извршни дужник несумњиво власник непокретности. Тачно је да је извршни поверилац издејствовао

упис права својине у СКН Чајетина у КО Семегијево и КО Трипкова, а на име ББ (...), уместо дотадашњег држаоца ББ (...), опет без ЈМБГ. О захтеву извршног повериоца за отклањање неправилности примљеним у суд 2.06.2016.године није одлучивано зато што је сматрао да је исти захтев неоснован, а по ставу Ипв Ив већа Основног суда у ... о захтеву за отклањање неправилности одлучује се решењем само уколико судија сматра да је захтев основан. Захтев извршног дужника о отклањању неправилности су примљени у суд 5.06.2017.године и 4.07.2017.године, након правноснажности решења од 13.02.2017.године, којим је спровођење извршења уступљено јавном извршитељу. У предмету је поступао ажурно и поступак ниједног тренутка није био у застоју без оправданог разлога, а све у циљу утврђивања основаности приговора извршног дужника, уколико то дозвољавају правила извршног поступка и без претварања истог у парнични поступак.

Имајући у виду изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак, Дисциплинска комисија је узела као неспорно чињенично стање везано за пословни број извршног предмета Ив.../... (ранији број Ив.../...), да је судија АА дана 16.03.2015.године усвојио предлог за извршење извршног повериоца „U...“ АД Београд, против извршног дужника ББ из ..., на основу менице, вредност спора 77.846 еура у динарској противвредности 9.396.308,68 РСД, против кога је извршни дужник дана 26.03.2015. године изјавио приговор, о коме судија АА није одлучио све до 20.05.2016.године, када је решењем Ив.../... усвојио приговор извршног дужника и раније донето решење о извршењу тог суда ставио ван снаге у делу у коме је одређено извршење и укинуо све спроведене радње. Неспорне су чињенице и у погледу других донетих решења која су ближе наведена у предлогу за вођење дисциплинског поступка, везано за пословне бројеве, датуме доношења и њихову садржину.

Спорно је да ли је судија неоправдано одуговлачио поступак одлучивања о приговору на решење о извршењу (о коме неспорно није решио у року од 5 радних дана од дана достављања приговора), да ли је, према наводима предлога за вођење дисциплинског поступка, неоправдано одуговлачио поступак спровођења извршења и спречавао остваривање права наплате потраживања извршног повериоца „U...“ АД Београд у извршном поступку доношењем решења Ив.../... од 13.02.2017.године, којим је ставио ван снаге решење истог суда Ив.../... од 20.05.2016.године и одржао на снази решење о извршењу Ив.../... од 16.03.2015.године, као и да ли је судија ставио клаузулу правноснажности на решење о извршењу тог суда Ив.../... од 16.03.2015.године, а након тога ипак усвојио приговор и ставио ван снаге то решење и да ли предузете радње представљају некоректно поступање према извршном повериоцу у смислу бића дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама.

На спорне околности Дисциплинска комисија је извела све предложене доказе, као и оне које је прибавила по службеној дужности, па је из списка предмета Основног суда у ... Ив.../... најпре утврдила да у списима нема наредбе поступајућег

судије АА за стављање клаузуле правноснажности на решење о извршењу Ив.../... од 16.03.2015.године, а из дописа Основног суда у ... СуV-...-.../... од 15.11.2017.године, достављеног од стране председника суда, на захтев Дисциплинске комисије, који је у потпуности прихватила као веродостојан и неоспорен од супротне стране у дисциплинском поступку, је утврдила да је у конкретном случају водаца уписника „Ив“, без налога судије, ставио клаузулу правноснажности на решење 5Ив.../... од 16.03.2015.године, сматрајући да је писмено поднето дана 26.03.2015.године само поднесак, а не и приговор.

Надаље, из списка поменутог извршног предмета, увидом у поднесак извршног повериоца од 18.06.2015.године, утврђује се да је исти више пута покушао да издејствује стављање клаузуле правноснажности на поменуто решење, што је успео да учини дана 16.06.2015.године, када је дошао из Београда и у Основном суду „коначно успео“ да се на решење о извршењу стави клаузула правноснажности, на примерку који је извршни поверилац примио од суда, а што је пуномоћник извршног повериоца предочио на рочишту пред Вишим судом у ... у предмету П.../..., услед чега је и обустављен парнични поступак и одлучено да се даљи поступак спроведе по правилима извршног поступка.

С обзиром да није доказано да је судија против кога се води дисциплински поступак учествовао у стављању клаузуле правноснажности на решење о извршењу, то је Комисија разматрала његово поступање након изјављеног приговора, те да ли у томе има елемената за дисциплинску одговорност, будући да се судија бранио да је поступао као да клаузула извршности није постојала.

Дисциплинска комисија подсећа да нема улогу суда, али приликом доношења одлуке да ли је извршни судија који поступа у спорном предмету неоправдано одуговлачио поступак одлучивања о приговору на решење о извршењу или поступак спровођења извршења продајом непокретности извршног дужника, потребно је имати у виду одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу важећег у време подношења предлога за извршење, доношења решења о извршењу, изјављивања приговора и одлучивања о приговору („Сл.гласник РС“ број .../..., .../...-др закон, .../...-одлука Ус, .../... и .../...), с обзиром да је 1. јула 2016.године ступио на снагу нови Закон о извршењу и обезбеђењу.

Наиме, извршни дужник је изјавио приговор на решење о извршењу дана 26.03.2015.године, истог дана када је поновљена достава решења о извршењу, а у списима предмета постоји доказ да је поменуто решење дужник претходно примио 18.03.2015.године. Спорни приговор није тако насловљен већ као „поднесак извршног дужника“, са предлогом да се „предлог за извршење Ив.../... стави ван снаге у целисти“. Сходно одредби члана 39 важећег Закона, приговор се изјављује у року од 5 радних дана од дана достављања решења. Истом одредбом у ставу 4 одређено је да је суд дужан да о приговору одлучи у року од 5 радних дана од дана достављања

приговора, ако овим законом није другачије одређено, а непоступање судије након изјављеног приговора сматраће се несавесним радом судије (став 5). С обзиром да је решење о извршењу донето на основу веродостојне исправе – менице, одредбом члана 46 је прописано да извршни дужник има право приговора и да се исти може изјавити искључиво из следећих разлога, ако потраживање из веродостојне исправе није настало (тачка 1), ако је у веродостојну исправу унет неистинит садржај (тачка 2), ако потраживање из веродостојне исправе није доспело (тачка 3), ако је обавеза извршена или на други начин престала (тачка 4) и ако је потраживање застарело (тачка 5), а извршни дужник је дужан да у приговору изнесе све разлоге побијања и уз приговор да предложи све доказе на којима се приговор заснива, а у случају да то не учини губи право да накнадно износи чињенице и предлаже доказе (члан 47). Поступак по приговору регулисан је одредбом члана 49, у зависности од тога у ком делу се побија решење о извршењу, да ли само у делу у коме је одређено извршење (став 1) или у целини или само у делу у коме је извршни дужник обавезан да намири потраживање, о чему одлучује судија који је донео решење о извршењу, а приговор одлаже извршење решења, осим када је решење донето на основу менице (став 2). Приговор могу изјавити и трећа лица у поступку, односно лица која тврде да у погледу предмета извршења имају право које спречава извршење и то све до окончања извршног поступка и да траже да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним.

У образложењу решења надлежног суда – Вишег суда у ...у као парничног суда је, између осталог, изражен став да наведени поднесак извршног дужника није имао елементе приговора на решење о извршењу, нити су законски разлози за изјављивање приговора истакнути у поднесцима које је извршни дужник достављао извршном суду, а који би могли бити разлози за подношење приговора, па стога и нема услова за вођење парничног поступка који подразумева постојање спорног односа везано за потраживање, већ је овде питање подобности средства за извршење.

Сходно одредби члана 19 ЗИО, средства извршења су извршне радње којима се по закону потраживање принудно остварује. Средства извршења ради остварења новчаног потраживања су, између осталог, продаја покретних ствари, продаја непокретности, пренос новчаног потраживања.

По оцени Дисциплинске комисије, судија је слободан у заступању свог схватања, утврђивању чињеница и примени права у свему о чему одлучује и не може бити оглашен одговорним у дисциплинском поступку за изражено схватање у примени правних норми, а уколико је то учинио у намери да другом прибави неку корист или му нанесе какву штету поступање судије улази у зону кривичноправне одговорности.

Следствено томе, иако је став надлежног суда, који Дисциплинска комисија, као дисциплински орган, прихвата и од истог полази, да је судија против

кога се води дисциплински поступак, усвајањем приговора извршног дужника повредио законске одредбе из члана 46 и 49 Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је исти усвојио иако за то није било законског разлога, нити извршни дужник оспорава постојање ни висину потраживања (о чему се извршни дужник изјаснио и у поднеску од 2.06.2017.године – захтеву за отклањање неправилности, упућеном извршном судији након што је предмет уступљен јавном извршитељу, који је, код истог чињеничног стања, приступио процени вредности непокретности у власништву дужника дана 7.06.2017.године), овакво поступање судије против кога се води дисциплински поступак, услед поштовања начела независности судије, није било од утицаја на одлуку Дисциплинске комисије, већ сама чињеница да је о приговору судија решио у року од скоро годину дана, иако је имао законски рок од 5 радних дана од дана достављања приговора. У конкретном случају, извршном повериоцу је приговор извршног дужника достављен дана 30.03.2015.године, што је суд утврдио решењем потражнице која је примљена у суд дана 22.05.2015.године (према стању у списима извршног предмета), а судији је предмет изнет у рад дана 15.06.2015.године (што произилази из извода из АВП система за предмет Ив.../...), од када почиње да тече рок у коме је судија дужан да одлучи о приговору, посматрано у смислу дисциплинске одговорности, будући да је судија одлучио да пре доношења одлуке о приговору исти достави супротној страни на одговор.

Наведени рок судија је био дужан и могао да испоштује, како то произилази из признања самог судије, као и стања у списима предмета, с обзиром да је континуирано у том периоду, не решавајући о приговору извршног дужника, предузимао одређене радње према Служби за катастар непокретности и извршном повериоцу, као и према извршном дужнику, у смислу узимања изјаве о имовини извршног дужника, а које нису биле управљене на окончање извршног поступка продајом непокретности, које средство извршења је предложено у предлогу за доношење решења о извршењу, већ ради указивања извршном повериоцу да се нису стекли услови за извршење на све три катастарске парцеле, с обзиром да је спорно право власништва извршног дужника на две катастарске парцеле у КО Семегњево и Трпково, иако је исти уписан најпре као држалац, а потом од 06.03.2015. године, на захтев извршног повериоца, као власник одређеног удела на тим парцелама, без ЈМБГ, а при чему је извршни дужник неспорно уписан као власник на трећој катастарској парцели у КО Бранешци.

По оцени Дисциплинске комисије, овакво поступање судије против кога се води дисциплински поступак представља несавесно вршење судијске функције и одлагање доношења одлуке о приговору извршног дужника за време од скоро годину дана, супротно законској одредби, па самим тим неоправдано одуговлачење поступка одлучивања о приговору извршног дужника. Ово тим пре што се извршење на непокретности спроводи забележбом решења о извршењу у јавну књигу, утврђењем вредности непокретности, продајом непокретности и намирењем извршног повериоца из износа добијеног продајом. Дакле, прва радња спровођења извршења представља

забележбу правноснажног решења о извршењу у јавну књигу, до чега није могло доћи јер је изјављен приговор на решење о извршењу, о коме није одлучено, па је најпре Служба за катастар непокретности обуставила поступак забележбе, да би на крају забележба била уписана након што је извршни поверилац, без знања судије, исходовао стављање клаузуле правноснажности. Следствено томе, иако приговор на решење о извршењу донето на основу веродостојне исправе – менице не одлаже спровођење извршења, фактички тај поступак не може делотворно започети јер се не може извршити прва радња – забележба решења о извршењу у јавну књигу. Осим тога, уколико је приговор на решење о извршењу основан и уколико се спорна ствар мора разрешити према правилима парничног поступка, недоношење одлуке о приговору такође одуговлачи извршни поступак у целини, а исти је по закону хитан.

Дисциплинска комисија је прихватила изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак у погледу процесних радњи које је предузео према странкама у извршном поступку и Служби за катастар непокретности, јер је овакво изјашњење у свему поткрепљено стањем у списима извршног предмета у који је Комисија извршила увид, али исто није прихватила у делу да је све те радње преузео у циљу утврђивања основаности приговора извршног дужника „колико то дозвољавају правила извршног поступка и без претварања истог у парнични поступак“, јер је до очигледности јасно да те радње нису биле нужне ради доношења решења о основаности приговора извршног дужника, који је изјављен супротно одредби члана 46 Закона о извршењу и обезбеђењу.

Дисциплинска комисија је прихватила изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак у делу да у његовим радњама нема некоректног поступања према учесницима у поступку, односно према извршном повериоцу, будући да из списка предмета Ив..../... произилази да су процесне радње предузимане у континуитету, без неоправданог застоја, да је уредно обавештавао извршног дужника и извршног повериоца о предузетим радњама супротне стране, те да је и сам извршни поверилац у поднеску од 30.06.2015.године ставио предлог да судија изврши одређене провере власништва извршног дужника на две спорне непокретности код СКН Чајетина. Што се тиче доношења решења Ив..../... од 13.02.2017.године, исто је донето на предлог извршног повериоца када је предмет уступљен приватном извршитељу, све сходно одредбама новог Закона о извршењу и обезбеђењу који је у међувремену, након доношења решења о приговору, ступио на правну снагу, а у делу поменутог решења којим је стављено ван снаге решење Ив..../... од 20.05.2015.године, је очигледно поступљено у складу са ставом парничног суда да није било места доношењу таквог решења о усвајању приговора, па је судија прихватио постојећу клаузулу правноснажности како би предмет уступио јавном извршитељу.

Следствено томе, Комисија је ове радње, ближе описане у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка, изоставила из изреке решења, налазећи да није доказано да су исте довеле до неоправданог одуговлачења извршног поступка

и да представљају очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду.

Судија против кога се води дисциплински поступак је судија са дугогодишњим стажом почев од 1986.године, у периоду од 2010. године до краја 2012.године био је у статусу незабраног судије, а у извршној материји поступа од 2015.године, што произилази из личног листа судије и као судија са великим радним и професионалним искуством је био свестан да је дужан да се придржава закона којим су експлицитно одређени рокови поступања, да је то пропустио да учини зашта није имао никаквог оправдања, па је својим пропуштањем, односно нечињењем да у законом одређеном року одлучи о приговору извршног дужника, неоправдано одуговлачио поступак доношења решења, чиме су се стекли објективни и субјективни елементи дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама, извршеног у време и на начин описан у изреци решења, при чему је време извршења уподобљено утврђеном чињеничном стању које је резултат спроведеног доказног поступка.

Дисциплинска комисија је имала у виду да је до одуговлачења поступка дошло у једном предмету, али налази да иста чињеница не искључује дисциплинску одговорност судије, имајући у виду исказани степен несавесног поступања у предмету, већ је та чињеница била од значаја приликом доношења одлуке о врсти дисциплинске санкције.

Дисциплинска комисија је извршила увид и у друге доказе у виду извештаја о раду четворо извршних судија Основног суда у ... у 2015. и 2016. години, из којих се види да судија АА има просечне резултате рада, на ниво тог суда, али исти нису од утицаја на другачију одлуку Комисије, с обзиром да је судија против кога се води дисциплински поступак континуирано поступао у извршном предмету, предузимајући друге радње, па је без значаја број предмета које је имао у раду, тим пре што се судија не брани да због оптерећености у раду другим предметима није имао времена да донесе одлуку о приговору извршног дужника.

При одмеравању дисциплинске санкције Комисија је као олакшавајуће околности ценила да судија раније није дисциплински кажњаван, коректно држање пред Дисциплинском комисијом, налазећи да отежавајућих околности није било, па је становишта да ће се јавном опоменом у свему остварити сврха дисциплинских санкција, те да ће на судију који се први пут јавља пред дисциплинским органима довољно утицати да убудуће савесно обавља судијску функцију.

Са напред наведених разлога Дисциплинска комисија је, на основу члана 34 став 1 тачка 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, одлучила као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства
С у д и ј а
Милевка Миленковић**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба Високом савету судства у року од 8 дана од дана пријема отправке решења.